

Недостатак мере, одмерености и огољени сензационализам су главна одлика наших медија и то не само оних који су укључени у бесомучну трку за што већим тиражима и рејтинзима. У протеклој недељи хапшење генерала Ратка Младића отворило је праву Пандорину кутију наше јавности – банализација, неодмереност, идеолошка и политичка искључивост, све се то могло јасно видети и препознати у праћењу овог изузетно важног не само медијског догађаја.

Међутим, ни тзв. медији који претендују да на озбиљан, аналитички и објективан начин приступају оваквим не само медијски посебно важним догађајима нису успели да остану изван овог мутног медијског вртлога. Није то успело ни *Данасу*, листу који настоји да се представи као сериозно, аналитичко и политички објективно гласило.

У тексту „Злочини Ратка Младића“ који је за овај лист специјално написао Јан Бурума могли смо да видимо како на делу изгледа губитак сваке мере и озбиљног приступа хапшењу Ратка Младића и питања везаних за грађански рат у БИХ. Ратко Младић је човек кога је лако мрзети. У време своје највеће снаге не само да је причао и понашао се као грубијан већ је тако и изгледао- психопата воловског врата, светлих очију, намргођеног израза лица који би вам радо ишчупао нокте из пукве забаве.“

Ни тзв. медији који претендују да на озбиљан, аналитички и објективан начин приступају оваквим не само медијски посебно важним догађајима нису успели да остану изван овог мутног медијског вртлога.

Овај професор демократије и људских права на Колеџу Бард поред овакве заиста невероватне карактеризације генерала Ратка Младића као садисте и психопате воловског врата пружио нам је још једно велико „научно откриће“. Он је јавно изразио оно што многи представници и делатници на пољу стигматизације српског народа не желе јавно да искажу. „Њему ће бити суђено за геноцид јер су Трибунал УН за бившу Југославију и Међународни суд правде оценили су да су босански Срби геноцидни.“

Тако се *Данас* својски придружио оним тзв. независним и објективним медијима који су

хапшење Ратка Младића искористили да још једном изразе и потврде своје становиште о колективној и то не само моралној одговорности Срба и њиховој геноцидности. Поред овог професора људских права свој допринос оваквом веома објективном приступу дала је и стална колумнисткиња овог листа Сафета Бишевац. „Младић је себи пресудио. Није Сребреница његов једини злочин. Било их је још. Наравно, било је и злочина других, али будимо реални. Младић је капиталац.“

Данас се придружио оним тзв. независним и објективним медијима који су хапшење Ратка Младића искористили да још једном изразе и потврде своје становиште о колективној и то не само моралној одговорности Срба и њиховој геноцидности.

Она при томе, без обзира што врши неприхватљиву градацију злочина, није пропустила да помене један од најважнијих и најфункционалнијих аксиома тзв. објективног приступа злочинима почињених над Србима. „Његово и недела његове војске и блиских паравојних формација, нажалост помогнутих и финансираних од тадашњих власти Србије, не сме се доводити у питање циркусом створеним након његовог хапшења и привидним покушајима изједначавања Кравице и Сребренице нису исто ни по околностима ни по броју жртава и неће ова влада изгубити због изручења Младић.“

Очигледна је намера да се по сваку цену Србија оптужи за одговорност за почињени масакр у Сребреници и да се поново оснажи и активира процес оптуживања Србије као искључивог кривца за разбијање федералне Југославије и агресора на Босну и Хрватску. И поред ноторно познате чињенице да су регуларне трупе Независне Републике Хрватске учествовале у офанзивним војним акцијама заједно са војском БиХ и то на тлу ове независне државе. Такође је неопходно искористити прилику да се разгради и обеснажи историјска непобитност да је српски народ кроз своју трагичну историју доживео велика страдања, патње и геноцид. У том смислу се могу тумачити и сугестије Војина Димитријевића да би Младић могао да сведочи о учешћу СРЈ у геноциду у Сребреници. „Равнодушност која се, нарочито у неким медијима испољава према жртвама, последица је сличног механизма. Годинама се саопштавало да су Срби један мученички народ који је био жртва у свим ратовима у новијој историји.“

Тешко се отети утиску да је и *Данас* подлегао општем таласу тривијализације, необјективности и неодмерености.

Очигледно је да Војин Димитријевић није упознат са великим научним открићем његовог колеге Ј. Бурама да овог пута босански Срби нису један мученички већ да су они геноцидни народ. Тешко се отети утиску да је и *Данас* подлегао општем таласу тривијализације, необјективности и неодмерености. Преношење коментара

Дневног аваза

„Семе мржње“ у коме се тврди да сваку идеју Добрице Ћосића Београд прихвата као небеску поруку само је доказ више за овакву констатацију. „Човек који је једном ногом у гробу наставља митомански плашити генерације које долазе иза њега, остављајући им у наслеђе свој никад досањани сан о свим Србима у једној држави. А то није ништа друго до сејање новог семена зла на Балкану.“ Аутор коментара у

Дневном авазу

би могао да пажљиво прочита књижевна дела и и политичке записе Добрице Ћосића а не да се служи толико пута рециклираним и прежваканим идеолошким и политикантским нападима на овог српског писца. Објављивање овако морбидно интонираног коментара сигурно спада у сејање зла и мржње, а за то одговорност носе и медији који су изгубили сваку меру, достојанство и пристојност у настојању да по сваку цену оправдају тезу професора демократије и људских права Јана Бураме о геноцидности, колективној одговорности и митоманији српског народа.